

Ul purtún dal Sist

Questa stòria da cent ann
l'è rivada al dí d'incöö
a vess cüntada da ògni mam
par fá quiet i sò fiöö.

A disevan, cari gent,
che ul diavul in quii dí
al perdeva migna temp
l'eva sempru o chí o lí.

Sü pai munt da san Mafec
ul paisán dal poru Sist
al sa tröva lí tra i pee
un purcèll prima mai vist.

Cata lá: in d'un bèll bòtt
a la branca sü cuntent
e in dal sò gerlett sott sott
ben scundüü l'a metüü dent.

11

E pö giò travèrs i bosch
pröpi quand ul suu l va sott
e che in gir a l'è tütt fosch
cumè nanca l füss nagott.

Ma ul püssec, vegnend a cá,
a ògni pass a cress ul pes,
insci tant che rivaa sciá
l'è cressüü ul cent par des.

La famiglia dòpu scena
cumè sempru tütt i sir
la sa streng cuntenta insema
in la stala, tütt in gir.

Chi fa zòcur e restéi,
gh'è chi cünta na sturièla,
chi cun ròca e cun füséi
a lavura a la piü bèla.

La nuneta che scalzeta lí da pus
na corona da rusari dí la vör.
Tütt sa fann ul segn da crus
- Che stremizi i mè fiöö -.

Ul purcèll, giò dissedaa,
par quell segn al s'inrabiss.
Cussè pö a gh'è saltaa,
l'è che insoma lüü l finiss

da la stala, da la curt,
dal purtún che l'a rumpüü,
a scapá, e par bona sòrt
in dal scür al s'è perdüü.

Ul purtún par ben tre vòlt
l'a rifai quell poru Sist,
ma par quantu l'eva fòrt
sempru in tèra tütt l'ann vist.